

butlletí **social** 'Mai enrera'

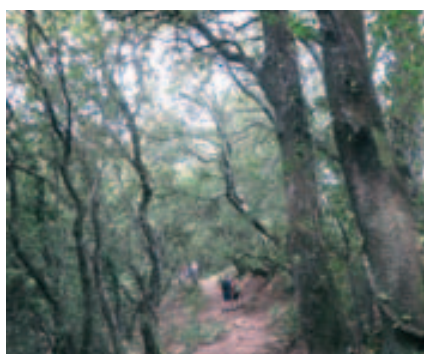
2a. Època, Setembre-Desembre 2018 – Núm. 153

Els Eristes

**Matagalls-
Montserrat**
248 voluntaris i
voluntàries /4

Senders
GR1 /8

GIE
Comencem la
temporada!!! /10

EDITA

Editor: Club Excursionista de Gràcia
Coordinació : Maite Solans
Maquetació i Impressió: DBcoop SCCL
Dipòsit legal: B.9720-1961
Publicació degana de la premsa de Gràcia

En aquest número han col·laborat:
Ricard Martínez, Carles Albesa i Riba, Genis Parra, Helena Santacana, Isaac Orive, Josep Arisa, Lala Lasheras, Laura Pérez, Natx Montero, Núria Puig, Sergi Diez, Jordi Colomer, Juan Manuel Alarcon i Cesc Davi.

Club Excursionista de Gràcia

Passatge Mulet, 4
08006 Barcelona
Tel. 93 237 86 59
Fax 93 237 31 48
a/e: cegracia@cegracia.cat
web: www.cegracia.cat
Facebook: /clubexcursionistadegracia
Twitter: @cegraciaca
Instagram: @clubexcursionistadegracia
Creu de Sant Jordi 1992
Medalla d'Honor de Barcelona 2004
Placa de Bronze de la Reial Ordre del Mèrit Esportiu 2011

Adherit a:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals
Mountain Wilderness Catalunya
Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning

Adreces de contacte:

Club: cegracia@cegracia.cat
Presidència: presidencia@cegracia.cat
Butlletí: butlleti@cegracia.cat
Secció Esquí de muntanya: esqui@cegracia.cat
Secció Muntanya: muntanya@cegracia.cat
Secció Senders: grupdesenders@cegracia.cat
Secció d'Escalada: gede@cegracia.cat
Secció d'Espeleologia: gie@cegracia.cat
Secció BTT: btt@cegracia.cat
Grup de Barrancs: barrancs@cegracia.cat
Grup de Joves: joves@cegracia.cat
Grup de Famílies: families@cegracia.cat
Matagalls-Montserrat: mm@cegracia.cat
Agrupament Escolta Pere Rosselló:
ae.pererossello@gmail.com

JUNTA DIRECTIVA

El valor de l'autoorganització

TEXT RICARD MARTÍNEZ

El mes de setembre el CEG ha tornat a organitzar la travessa Matagalls-Montserrat, la 39a edició. I ho ha fet amb l'estil que ens caracteritza: autoorganització i voluntariat.

És un model d'organització que alguns clubs han decidit abandonar, ja sigui per cansament o per desbordament. Nosaltres continuem amb el model ja que és un dels fonaments i valors del club, que serveix per a una activitat complexa com al MM i també per organitzar una sortida de cycle a la muntanya.

L'autoorganització sen sustenta en el compromís, que s'ha d'anar renovant dia a dia a cada activitat. Compromís com el dels més de 200 voluntaris i voluntàries de la Matagalls Montserrat o la cinquantena de persones que coordinen les diverses sortides de cycle de les seccions del Club.

De vegades entrem en crisi i ens preguntem a nosaltres mateixos si val la pena tot l'esforç, i afortunadament fins ara s'ha imposat l'esperit engrescador, l'aventurer, el lluitador. Compromís, esforç i organització són els elements que ens permeten fer els relleus, ja que ningú és imprescindible però tothom és necessari per a que les activitats funcionin.

Reivindiquem els valors del compromís i l'esforç i fem-ho mostrant, també, els èxits, ja que aquests en són la conseqüència. Nosaltres que ens dediquem a pujar muntanyes sabem que de vegades és cansat, si, però l'estona al cim no té preu.

Gràcies a tots els voluntaris i voluntàries del CEG, especialment als organitzadors de la Matagalls Montserrat.

CEG

IN MEMORIAM

ENRIC PÉREZ I ARELLANO, UN HOME DEL GEDE!!

TEXT JORDI COLOMER I GALLEGO

Quan ja tenim el llibre del 75è aniversari del GEDE a la impremta, ahir ens vàrem assabentar de la mort de l'Enric Pérez. L'Enric hi va participar amb uns relats de les primeres èpoques del GEDE. L'Enric va estar, abans que res, un gran muntanyenc i un gran escalador. Un home del GEDE. Al seu entusiasme per la muntanya i la naturalesa, s'hi ajuntà la dedicació a l'organització del club i l'ensenyament de l'escalada i l'alpinisme. Instructor de l'Escola Catalana d'Alta muntanya, des dels primers temps, va estar president del GEDE l'any 1962 i trobarem les seves primeres anotacions d'escalada a Montserrat, Pedraforca i Pirineu als butlletins del club a mitjans dels anys 50.

Quan el GEDE va organitzar, amb motiu del seu 25è aniversari, l'Expedició a l'Àfrica Centre Oriental, l'Enric en fou el Cap d'expedició. Anys més tard participarà en l'Expedició Saraghrar-75 a les muntanyes del Hindú Kush. Coneixedor dels Alps, Pics d'Europa i altres serralades.

L'Enric defensà en tot moment el Club i els seus homes i va prendre part en els actes i activitats de l'entitat. Fou un referent per les joves generacions i un guia pels que hem tingut l'honor de comptar amb la seva amistat.

Volem mostrar el nostre condol a la seva esposa Josefina i a les seves filles Núria i Marta, per la seva pèrdua.

Descansa en pau, vell amic. Et trobarem molt a faltar!!!

Barcelona, 22 de setembre de 2018.

Enric Pérez i Arellano

MATAGALLS-MONTSERRAT

Matagalls-Montserrat 2018 - 3000 gràcies als inscrits 248 gràcies als voluntaris i voluntàries'

MUNTANYA

ALTA MUNTANYA

Passant les Basses de l'Estany Negre

Sortida alta muntanya al Comapedrosa (2.942 m)

TEXT LAURA PÉREZ
FOTOGRAFIES HELENA SANTACANA

Al juliol i ja pràcticament tancant el cicle de sortides de la Secció de Muntanya de la temporada 2017-2018, vam fer una sortida al cim més alt del Principat d'Andorra: el Comapedrosa.

Dissabte, i per anar entrenant la pujada de diumenge, vam pujar al Pic de Casamanya Sud que es troba pràcticament al mig del Principat, amb el qual ens va permetre gaudir d'unes vistes 360 graus fantàstiques. Es tracta d'una pujada suau i sense cap dificultat, però molt sostinguda i constant, pel que en arribar al cim ens vam merèixer un moment de descans i de relaxament per gaudir del magnífic paisatge que l'envolta.

Una vegada a baix, vam agafar els cotxes per anar a Arinsal i començar el camí que puja al refugi de Comapedrosa, on vam fer nit. Més o menys una hora i tres quarts d'un camí molt maco, on l'aigua i la verdor es deixaven notar. Les estones al refugi i el sopar van ser, com sempre, molt divertits i amb un ambient de molt bona companyia.

Després d'un merescut descans, ens vam llevar d'hora diumenge per

afrontar la pujada a l'objectiu principal del cap de setmana: el Comapedrosa.

La ruta és espectacular i amb uns paisatges molt variats. La primera part on predomina el verd i cascades d'aigua, ens porta ràpidament a llocs on la pedra i les roques són els protagonistes principals. Aviat arribem a les Basses de l'Estany Negre on apreciem immediatament que haurem de passar per una congesta de neu que hi ha a sobre del llac. Passem sense cap dificultat i una mica més amunt les vistes que ens trobem de l'Estany Negre que ens queda a sota, són espectaculars. En un món de pedra predomina el blau de l'estany i el blanc del gel que encara

no vol marxar.

Cada vegada més amunt comencem la pujada final i llarga per la carena que, amb unes vistes precioses, ens porta en una estona al cim més alt d'Andorra.

Des d'aquí contemplem tot fins a on la vista arriba, ja que el dia està molt clar i amb Sol, pel que gaudim de totes les muntanyes que ens envolten.

Una sortida perquè ens quedi en el record, no només per la seva bellesa, sinó també pel bon rotllo i la bona companyia de tots els que ens han acompanyat.

Fins a la que ve!

Arribant al cim

MUNTANYA

ALTA MUNTANYA

Els Eristes des de Viadós

TEXT NÚRIA PUIG

FOTOGRAFIES HELENA SANTACANA

De les tres valls del parc natural Posets-Maladeta: Benasc, Chistau i Barrabés, aquest cop ens endinsem a la vall de Chistau amb l'objectiu d'assolir els pics d'Eristes o Tuca de Bagueñola – uns 3.000 del Pirineu que cap dels participants hem fet abans.

Les circumstàncies ens porten al juliol, però un juliol amb neu encara i una previsió meteorològica dolenta el dissabte i incerta el diumenge.

Sortim dissabte no massa aviat – els objectius pel dissabte són pocs. El temps recomana no gaires provatures i ens dirigim a San Juan de Plan i després de pocs quilòmetres agafem la pista en direcció el refugi de Viadós.

Ens allotgem al càmping el Forcallo a 1.600 m, una bona opció a poc més d'1 quilòmetre del refugi quan aquest és ple. Només obert a l'estiu, compta amb força espai per tendes i unes instal·lacions molt correctes amb possibilitat de fer-hi àpats (tot i que el sopar no va ser molt abundant).

Entre ruixat i ruixat sortim a estirar les cames al voltant del refugi i alguns s'enfilen força amunt, amb vistes de la vall i del Bachimala.

Aquest cap de setmana se celebra el trail Aneto-Posets 2018, pel que la zona està bastant concorreguda amb afortunats, corredors i seguidors i acompanyants que els esperen.

Diumenge 22/07/2018: Eriste Central (3.053 m) +/- 1.600 m;

El diumenge ens llevem ben d'hora, ben d'hora. El dia es preveu llarg i cal aprofitar la fresca i el bon temps que sembla hi haurà al matí.

Sortim seguint el GR11. El camí és molt agradable. Només sortir travessem el riu Cinqueta d'Añes Cruces i anem avançant pel barranc de la Ribereta cap al Collado d'Eriste. Proseguim després pel GR11-2 i a un bon ritme ens plantem a l'Ibon de Millares.

En aquest punt ens sorgeix el dubte de si voltar-lo per la dreta o l'esquerra i

l'encarem per la dreta per un camí que s'anirà desdibuixant a mesura que el terreny es torna pedregós.

Anem guanyant metres i alçada direcció a la base del cim vigilant la caiguda de pedres dels que van per davant fins a arribar a una llengua de neu que encara hi ha a hores d'ara.

Posem grampons per creuar-la i anem progressant mentre el terreny es va complicant. Som a l'avant-cim però cal superar una petita cresta (PD-) que no esperàvem.

Amb més o menys tensió acabem passant tots, i els 16 participants ens plantem al cim del Gran Eriste (3.053 m). El dia, de moment, és espectacular i gaudim del cim i de la satisfacció d'haver superat una dificultat afegida a la llargada de la ruta.

Baixem per una canal que surt de cim i resulta molt més senzill que la pujada (segurament hauríem d'haver pujat per aquí). Hem fet doncs un ascens circular i anem cap al "paso de la gralla" per baixar sense perdre molta alçada per la vall de Bagueña fins a trobar el coll de Millares.

Com que la cresta ha allargat l'ascensió, ja no ens plantejem anar a l'Eriste Nord i Sud. El temps ens ha respectat però encara ens queda un bon tram de baixada.

Al coll de Millares retrobem les vistes de l'Ibon i aquest cop el baixem per l'esquerra del llac. Ja només resta desfer el tram del GR11 per retornar als cotxes.

Una llarga i variada ascensió amb un temps molt agradable ens fan tancar el cicle de sortides d'alta muntanya amb un bon regust de boca.

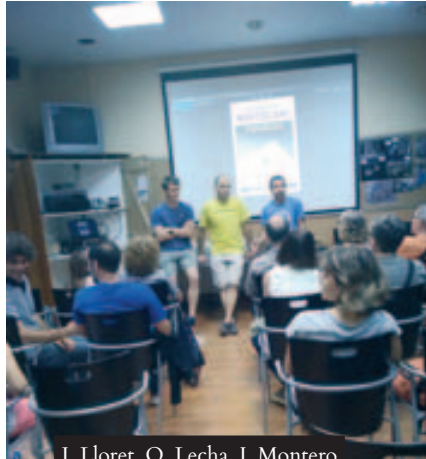
Esperant ja les propostes del curs vinent.

Vista de la cresta des del cim del Gran Eriste

GEDE

J. Lloret, O. Lecha, I. Montero

Recuperar les parts positives del passat

TEXT JUAN MANUEL ALARCON

Recuperar velles costums que ajudaven a fer un caliu al Club. Va ésser la experiència que un grup de joves del GEDE varen realitzar a la seva tornada del Mont Blanc. Prèvia convocatòria, ens reunirem un nombrós grup de socis per a escoltar les explicacions d'en José Lloret, Oriol Lecha i Imanol Montero, de la seva ascensió al cim més alt dels Alps i posterior descens amb esquís. La seva preparació física fou complicada degut a la meteorologia tan adversa que ens acompanyà aquest hivern i primavera. Tot i així la vall de Núria, els oferí un bon terreny d'entrenament i a

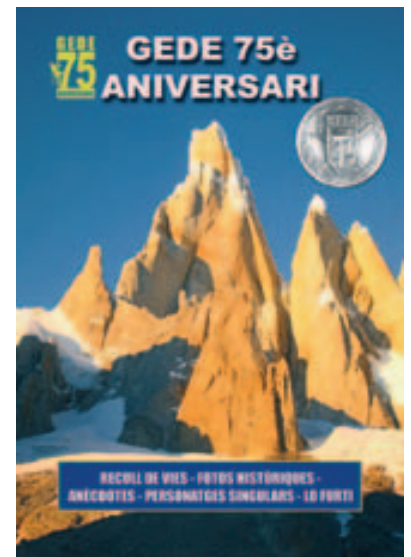
l'hora proper. En una setentena d'imatges ens varen explicant llurs opinions, sensacions i arribada al cim. Finalitzades aquestes, continuà la sessió amb les preguntes que sempre provoquen dubtes en els assistents. Acabant aquest passatge d'imatges amb la valoració, per part dels reunits, de que val la pena realitzar trobades més regulars per a divulgació de les activitats realitzades pels membres del GEDE, a l'hora que s'aprofita per a cohesionar el Grup, tot prenent l'entrepà i la cervesa.

Aresta final cap el Mont Blanc

Verkami GEDE

Amb la col·laboració del Club, el Verkami (operació de micro mecenatge) del llibre del 75è Aniversari del GEDE s'ha cobert amb èxit. El dia 10 del prop passat mes de juliol el resultat fou l'adquisició de 72 llibres i 80 pins. Aquesta modalitat, cada vegada més estesa, de micro mecenatge, és novedosa per a molta gent, el que afegit a l'ús de mitjans informàtics i pagament telemàtic ha fet que molta gent hagi preferit comprar el llibre físicament o bé al Club o el dia de la seva presentació. Aquesta està prevista i confirmada pel 24 d'Octubre a les Drassanes Reials de Barcelona a les 19,30 hores. El llibre ja està a impremta i quan reveu aquest butlletí, quasi amb tota seguretat, el llibre ja estarà al Club. Us animem a la seva adquisició!! Val la pena!!

SENDERS

La Vall de Bac en tot el seu esplendor: un gran premi

8

GR1 d'Oix a Sant Pau Segúries

TEXT I FOTOGRAFIES GENIS PARRA

Diumenge 17 de juny de 2018, etapa sisena del GR1, sender de Gran Recorregut que va des de la Mediterrània a l'Atlàntic, des de Catalunya a Galícia, des de Sant Martí d'Empúries a Fisterra. Travessa Catalunya en 25 etapes, acabant a El Pont de Montanyana, passant pel congost de Mont-rebei.

Aquesta sisena etapa comença a Oix, Alta Garrotxa i acaba a Sant Pau de Segúries (Camprodon), ja al Ripollès. I al bell mig, mai millor dit, tenim la bellíssima Vall del Bac que gaudirem durant bona part del camí.

Fa un dia molt bo, força clar i assolellat. La fitxa de la caminada ens informa que hi haurà 1.239 metres en pujades i 796 metres en baixades que no està gens malament: és la més exigent de les que portem fetes del GR1.

En arribar a Oix i baixar de l'autocar, tothom es prepara: protec-

tor solar, gorra i bastons de caminar. Al poc de sortir d'Oix passem per la Soleia d'Oix, al costat d'un càmping del mateix nom i a no trigar gaire (a uns 3 quilòmetres d'Oix), en pujadeta inapreciable, creuem l'ampla riera d'Oix, sense gaire cabal però prou per fer treure calçat i mitjons a qui no el portava impermeable, això sí, gaudint d'un refrescant bany de peus.

Just creuar la riera, enfilem cap al veïnat de Toralles on hi ha l'ermita de Sant Martí, ara amb una pujada una mica exigent i d'aquí carenejem per la serra de Sant Isidre fins a arribar al coll de Reverter o coll de Toralles on hi ha un oratori dedicat a Sant Isidre. Hem pujat uns 320 metres en quasi 4 quilòmetres, un 8% de pendent de mitjana, comptant des de l'encreuament de la riera d'Oix fins a Coll Reverter. Sort que la pujada es va fer alternant la

solana amb alzines i roures i l'obaga, més fresqueta, amb pi roig, majoritàriament, i falgueres, mentre sentíem de tant en tant la remor de l'aigua en baixada d'alguna riera al nostre costat dret.

I, habitualment, després d'una pujada que acaba en un coll, ve una baixada ... i quina baixada!: Tot el que hem pujat en 2,4 quilòmetres el baixem en 1,3 quilòmetres, per un corriol que era un pedregar, autèntica garrotxa (*) en estat pur vaig pensar ... encara sort que al final ens esperava una font d'aigua fresca, per omplir cantimplors (ja m'enteneu, tot i que cantimplors es veuen ben poques avui dia), descansar una mica i emprendre de nou camí, ara ja, per la Vall del Bac. Aquest lloc, on està l'hostal de la Vall del Bac -ara tancat- que fou una de les fondes més importants pel pas del comerç entre

A la Garrotxa, prop de la Vall de Bac

les comarques llindants. I també just el lloc on es creuen el GR1 i el GR83, GR83 que va de Mataró fins a Prada de Conflent / el Canigó i que la secció de Senders va fer d'octubre 2013 a juny 2014, coincidint en aquest punt el final de la vuitena etapa, al maig 2014, i l'inici de la novena i última fins a Beget, el juny de 2014.

De nou enfilem costa amunt, res a envejar a les pujades anteriors, per arribar a l'ermita romànica de la M.D. dels Àngels de Llongarriu, presidida a davant i darrere per un magnífic xi-prer centenari a cada lloc.

Una mica més enllà, parem per dinar i descansar. En acabar, continuem camí gaudint del paisatge, prats, muntanyes i boscos que ens ofereix la Vall del Bac, ara ja amb un pendent constant més suau, fins a arribar on creuem la riera de la Vall del Bac, més estreta que la riera d'Oix i, amb l'ajuda de pedres que ja hi eren i d'altres que gentilment es van afegir, unes per motius més aviat "esquitxaires" i d'altres per ajudar a passar sense remullades involuntàries, riera que passem sense cap incident. Tot seguit comencem la pujada que un cop assolit el punt més alt,

passant per boscos ombrívols, trobem els senyals de la fi de la Vall del Bac, deixem l'Alta Garrotxa, i ja caminant sobre pista asfaltada, entrem a la comarca del Ripollès ben a prop del final d'aquesta etapa: Sant Pau de Segúries.

Al camí, ben senyalitzat, varem trobar altres marques que no eren de GR (blanc i vermell). Unes eren grogues, marca pròpia d'Itinerànnia (Xarxa de senders del Ripollès, la Garrotxa i

l'Alt Empordà, www.itinerannia.net) i d'altres que eren verd i taronja, marca pròpia dels itineraris del Consorci per a la Protecció i la Gestió de l'Espai d'Interès Natural de l'Alta Garrotxa, www.altagarrotxa.org.

(*) garrotxa: terra aspra, trencada, de mala petja (del diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans)

Ermita romànica de la M.D. dels Àngels de Llongarriu (Vall de Bac)

GIE

Mortero de Astrana, Cantabria

COMENCEM LA TEMPORADA!!!

TEXT LALA LASHERAS

FOTOGRAFIES NATX MONTERO, ISAAC ORIVE I LALA LASHERAS

Des del GIE encetem nou “curs escolar” amb nous reptes i més formació i tecnificació.

Aquest curs tornem a tenir cursos de nivell 1 i 2 tant de barrancs com d'espeleo, sortides organitzades que aniran incrementant la dificultat i projectes d'exploració i col·laboració amb la Federació Catalana d'Espeleologia (FCE).

Amb el motiu del 150è aniversari del naixement de Pompeu Fabra, vam presentar un projecte de reequipament d'aquest avenc a la FCE, i estarà enllestit al mes de Novembre, així que esperem poder-vos-ho presentar en el proper butlletí amb tot detall.

Estem explorant un avenc a l'Ordal, que esperem també obtenir resultats en breus. I començarem a prospectar en una zona del Pirineu que fa moooooolts anys que no s'ha mirat, tot això és molta feina, que a vegades dóna resultats... i a vegades no, però s'ha d'intentar!

També en col·laboració amb la FCE

volem fer tastets d'espeleo per a nens a l'espeleòdrom.

Igual que l'any passat, es faran monogràfics al club de dues hores sobre diversos temes: capçaleres de barrancs, auto-rescat d'espeleo i com a novetat, i obert a tots els socis del club, un monogràfic de nutrició en activitats esportives, per saber quins aliments són més convenients abans, durant i després de fer activitat a la muntanya.

Així que com es veu, hi ha molta feina pel davant, i projectes ambiciosos, però amb l'esperit col·laboratiu de la gent del GIE ho tirarem endavant. Si sents curiositat per saber quines sorpreses s'amaguen sota terra, o experimentar l'adrenalina que es desprèn en fer un barranc... no dubtis en passar un dijous pel club, i demanar pels del GIE, sento dir-te, que si ens sents parlar de la nostra activitat... t'enganxarem cap al costat fosc de la muntanya!

Salut i coves!... i barrancs dels disfrutons!

CALENDARI ACTIVITATS GIE 4RT TRIMESTRE 2018

CURSOS:

Barrancs Nivell 2: 6-7 i 20 -21 d'octubre

Espeleo nivell I: 10-11, 17-18 de novembre

SORTIDES:

SETEMBRE 22-23: Avenc Abat Escarré, Vallirana

OCTUBRE 13-14: Gouffre Du Mounegou-Orri, Ariège

NOVEMBRE 3-4: Avenc Opoul-Perillós, Pla du Perillós

GENER 26-27: Cova Urbana de Tarragona, Tarragona

FEBRER 23-24: Barrancs de Gloces i Furco, Broto

MARÇ 23-24: Sima Estevan Felipe, Sierra de Guara

ABRIL 13-14: Barrancs de Glorieta i Canaletes, Horta de Sant Joan

Barranc Escuain, Aragó

BTT

Cerdanya - Ripollès. Sortida de cicle de BTT del CEG. 28 i 29 de juliol del 2018

TEXT CESC DAVÍ

PUNT DE TROBADA I PARTICIPANTS:

Dissabte 28 de juliol a les 10h a l'estació de Puigcerdà ens trobem el Jordi, l'Anna, l'Eli, la Roser, la Regina, el Pep, l'Àngel i el Cesc.

ETAPA 1:

Sortint de Puigcerdà, la primera etapa segueix el curs del riu fins a La Tour de Carol, després s'enfila cap a Guils i per la pista asfaltada fins a l'estació d'esquí nòrdic. Ja per pista de terra passem pel refugi de la Feixa i amb un tram de corriol arribem a Malniu. De baixada passem per Meranges on podem veure i picar unes delicadeses a Cal Joan i acabem la pedalada al petit nucli de Grèixer. Distància: 37 km. Desnivell: 1.350m.

Etapa 2 :

Sortim de Grèixer i baixem fins a trobar la ribera del Segre que seguim fins a Queixans on comencem a guanyar alçada per una pista que ens porta al pla de les Forques, Coll Mercer i Creu de Maïans, punt culminant de l'etapa on deixem la Cerdanya per entrar al Ripollès. Ja de baixada passem per Dòrria, i Vilamanya per acabar a Ribes de Freser, on fem una queixalada i agafem el tren de tornada. Distància: 62 km. Desnivell: 1.605 m.

Pernoctació i àpats:

Ens vam hostatjar a la casa-refugi de Prat-tancat, on ens vam cuinar (sota la direcció de l'Anna) un bon sopar amb amanida, pasta i botifarres a la brasa.

Pista de Grèixer a All

Pujant al coll Mercer

1-0
GRÀCIA

Hi vam ser i
hi tornarem a ser!

Som República

www.gracia.assemblea.cat

CULTURA

POMPEU FABRA, EXCURSIONISTA (2a part)

TEXT EXTRET DEL BUTLLETÍ 318, DES-
EMBRE DEL 1968
AUTOR JORDI MIR

Ja cap als anys trenta, amb els seixanta-cinc anys fets, va ser un company predilecte d'amics i deixebles. Les seves excursions sempre comptaven amb un nodrit grup que es delia per viure de prop, i això ara com abans no s'esdevé mai enlloc que a la muntanya, tota la humanitat del mestre. Personalitats actuals estimades de tots, com Josep M. De Casacuberta, Pau Vila, Joan Coromines, etc., i una corrua més anònima però nombrosíssima, són testimonis envejables d'aquelles estones i en guarden, em consta, com un valuós tresor, el record de la seva companyia.

També per aquells anys el va atreure en diverses ocasions d'anar a seguir el curs de l'Ebre en un llagut. La darrera vegada va ser l'any 1934, junt amb Lluís Nicolau d'Olwer, Josep M. De Casacuberta i el doctor Pere Gabarró que anaren de Mequinensa a l'illa de Buda, on van ser cordialment acollits pel guardià del famós far, avui desaparegut i que constituïa l'únic oasi en aquell desolat món de dunes que encara continua sent avui una bona part del delta de l'Ebre.

No es pot tancar aquesta esquemàtica ressenya sobre el Fabra excursionista sense parlar dels Campaments Fabra. Fabra va assistir als campaments que els germans Arnalot, fills d'Aló de Gil, van organitzar al bosc de Marimanya els estius de l'any 1927 i de 1928. Aquests campaments, que a partir de l'any següent tothom coincidí a anomenar-los Campaments Fabra, sense dubte en honor al Mestre com a component més il·lustre, se celebraren fins l'any 1935.

Encara que només sigui per un sentit estadístic val la pena de situar-los cronològicament: el 1927 i el 28 a Marimanya; el 1929, 30 i 31, a la Solaneta de Monastero; el 1932 i 33, al Planell de la Trapa, entre Espot i Sant Maurici; el 1934, a l'Estany Llong; i el 1935 i últim, al Pla de Bouet, a la Vall ferrera, on l'estiu anterior, com és sabut, el Comitè Català de Refugis havia

inaugurat el famós refugi que havia de facilitar l'accés a tants excursionistes catalans a la bella Pica d'Estats, el cim culminant de Catalunya. Potser val la pena de dir que un d'aquests anys, de del Planell de la Trapa, Mestre Fabra va pujar al Puig de Linya el qual, sense que això sigui res irrefutable, sembla que amb els seus dos mil vuit-cents seixanta-nou metres és el cim més alt que va assolir Fabra. Sense ser res de l'altre món això vol dir que, si convenia, també tenia pit.

I ara, avui i en aquesta casa, no em puc estar de pensar en una coincidència que considero ideal, la presència de Fabra durant tres estius consecutius a la Solaneta de Monastero, d'una banda i, per altra, la joiosa escaiença que precisament aquest Club hagi escollit aquest mateix indret per muntar el campament d'alta muntanya d'enguany del qual li ha estat encomanada l'organització. Als qui al cap de gairebé quaranta anys tenim la intenció d'anar a passar uns dies en aquell indret aquest estiu, ens plauria que la figura del Mestre hi sigui dignament i efectivament recordada i que quan el silenci i la solitud tornin a regnar en aquella vall el seu nom quedi gravat per sempre en alguna mola d'aquell noble granit que, impertorbable, ja va ser testimoni del seu pas.

Amb l'exili, per a Fabra s'acaben les excursions, no pas però el seu tremp de caminador, d'andarec, com ens defineix ell mateix en el seu Diccionari, el qui es complau a rondar d'un cantó a l'altre. I així, veiem com en un article, ran de la seva mort, el seu amic i company en l'exili Joan Alavedra, encara ens pot dir: "Fa tot just dos anys que un dels seus passeigs d'havent dinat, Mestre Fabra va arribar-se, encara caminant, xano-xano, carretera enllà, fins el poble de Conat, a set quilòmetres de Prada. Set d'anada i set de tornada, en fan catorze. Als setanta-vuit anys..."

Fabra fou sempre un lluitador tenaç i conscient. S'adonà d'una necessitat del

Portada Butlletí 318

país i s'hi lliurà des de la seva adolescència fins al seu darrer alè. Tota la seva obra està concebuda en funció d'una major glòria de Catalunya i la seva llengua, i com a fet allisonador per als qui pensen que no cal entestar-se en tal o tal cosa perquè no se'n treurà res, ell ens llegà l'exemple d'una vida dedicada a un fi gloriosament assolit.

Un matí de la darrereria de desembre de 1948, sota un cel blavíssim, amb el Canigó impol·lut com a sentinella, el cos de Pompeu Fabra era dipositat al cementiri de Prada, en terra catalana, embalsamat perquè romanguí com nua relíquia per a tots els catalans que el succeïxin en el temps. Però el que realment té i tindrà validesa del seu exemple, el que representa un testament per a tots nosaltres, és la seva fe incorruptible en l'assoliment de tot allò que un hom es proposa. En qualsevol ordre de la vida, qualsevol que sigui la nostra activitat, ens hem de proposar com ell de complir-la en funció de servei al país que ens ha vist néixer i que entre tots formem. Els excursionistes, a qui aquest país tants gaudis espirituals ens proporciona hi som, em penso, especialment compresos.

CULTURA

Aquells vells i curiosos llibres..

DOS TEXTOS CONTRAPOSATS

TEXT CARLES ALBESA I RIBA

Aquesta vegada no em referiré a cap llibre curiós, sinó a dos textos més que centenaris sobre el massís del Montseny, apareguts amb trenta anys de diferència en sengles volums, que són ben representatius de l'evolució experimentada en el món de l'excursionisme en el lapse que separa ambdós escrits.

El més antic es publicà a la memòria inaugural de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona del curs 1882-83, obra de l'acadèmic, catedràtic de Geologia i soci de l'Associació d'Excursions Catalana (AEC) Jaume Almera.

Deia Almera en un passatge del seu treball "guardémonos de visitar la montaña del Montseny i de preparar por

ella durante los rigores del crudo invierno, en que casi siempre la región alta de la misma está cubierta de un espeso manto de nieve, pero no nos privemos, a pesar de tenerlo siempre a la vista, de pisarlo en verano y de disfrutar de las encantadoras escenas y del lisonjero hospedaje con que nos brinda la naturaleza".

L'anterior prevenció contrasta amb l'opinió contrària que donava passats trenta anys, el 1912, Eduard Vidal i Riba, vicepresident del Centre Excursionista de Catalunya, entitat successora d'aquella AEC, a la seva Guia monogràfica de la regió del Montseny: "I com que el Montseny no ofereix grans perills, i té al seu peu poblacions de

relatiu confort i en ses altures refugis segurs i habitats tot l'any, com els de Santa Fe, Sant Marçal i Sant Andreu de la Castanya, això fa que sigui camp ben a propòsit per a tota mena d'excursions hivernenques i pràctiques esportives, que des d'alguns temps venen arrelant-se a la nostra terra.

És evident que en poc més d'un quart de segle, a cavall dels segles XIX i XX, la visió de la muntanya en el món excursionista havia canviat notablement. Potser era l'inici d'una mutació que ininterrompudament i progressiva ens ha conduït a la crisi (canvi, segons una accepció del diccionari) de l'excursionisme actual.

CERCLESSPORT

C/ Sant Lluís, 44-48. tlf: 93 219 36 48 - 08024 BCN

cerclesport@grupcordada.com

www.cerclesport.com

Des de fa més de 40 anys a la Vila. A LA MUNTANYA VES-HI PREPARAT

PÀGINA DEL FURTI

AGENDA

OCTUBRE

5-6

Secció de BTT

Traversa del Pallars a la Noguera (3)

6

GEDE

Bateig d'escalada

6-7

Secció de Senders

Aix-les-Thermes (França)

6-7 i 20 -21

GIE

Curs de Barrancs Nivell 2

12-14

Secció de Muntanya, Alta Muntanya

Monte Perdido (3.355 m) i Marboré (3.248 m)

13

Cims per la Llibertat

13-14

GIE

Gouffre Du Mounegou-Orrí, Ariege

18-21

GEDE

Curs d'iniciació a l'escalada

20-21

Secció de BTT

Volta per la Baixa Segarra (1)

20-21

Secció de Muntanya, Mitja Muntanya

Mieras-finestras, la Garrotxa

21

Secció de Senders

Sta. Pau de Seguries-St. Joan de les Abadesses (12Km)

23

GEDE

XIIIè. Cicle de pel·lícules Josep M^a. Rodés

24

GEDE

Presentació del llibre 75è Aniversari del GEDE

27-28

GEDE

"Trompeta del GEDE"

NOVEMBRE

1-2-3-4

Secció de BTT

Traversa Illes Balears/Canàries (2)

3-4

GIE

Avenc Opoul-Perillós, Pla du Perillós

8

GEDE

Passi de fotos dels ÈCRINS

10-11

Secció de Muntanya, Alta Muntanya

Tuc de Ratera (2.861 m)

10-11, 17-18

GIE

Curs d'Espeleologia nivell I

17-18

Secció de BTT

Traversa Mas del Tronc (2)

17-18

Secció de Muntanya, Mitja Muntanya

Canal de la Serp, Penyes Altes

18

Secció de Senders

St. Joan de les Abadesses-Ripoll (14km)

24

GEDE

"Trompa del GEDE" a Montserrat

29-2 DESEMBRE

GEDE

Curs d'iniciació a l'escalada

DESEMBRE

1-2

Secció de Muntanya, Alta Muntanya

Pic de Peguera (2.982,7 m)

14

GEDE

Sopar de Nadal

16

Secció de Senders

Sagàs-Gironella Dinar Nadal (11Km)

16

GEDE

Sortida Col·lectiva

22-23

Secció de Muntanya, Mitja Muntanya

Montsec d'Ares

FE D'ERRATES

En l'article de la pàgina 10 del Butlletí núm. 152, l'autora de les fotografies és Núria Ferrer. En la pàgina 11, el peu de foto on diu "Sant Iscle i Santa Victòria", havia de dir "Ermita de la Mare de Déu d'Arboló"., comenta-ho en tot cas amb els de senders, però és un lloc que conec perfectament des de nen i quasi cada any visito. En Martí i en Pereco" havia de dir "En Martí Santamaria i n'Esteve Fabra". Demanem disculpes.

AGÈNCIA
DE VIATGES

